

Rottbøll: Til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, maa jeg sige, at han maa vist have misforstaaet mig, hvis han har troet, at hans Parti og jeg i nogen Maade kunde være enige om dette. Jeg har kun udtalt, at Varmen fra det ærede Medlem og hans Parti for dette Lovforslag ikke synes at være stor. Naar han siger, at de ønsker det fremmet alligevel, fordi de Forudsætninger, hvorunder disse Afgifter er givne i sin Tid, er ganske bristet, saa tager det ærede Medlem ganske fejl. Forudsætningen var nemlig den, da denne Afgift mellem Yder og Nyder blev fastsat, at Afgiften skulde rette sig efter Konjunkturerne. Det har den gjort under lavere Konjunkturer, og det vil den gøre under højere Konjunkturer, til den afløses. Det vil være heldigst baade for Yderne og for Nyderne, og det er som paavist saa meget heldigere for Yderne, naar Konjunkturerne er højere.

Til det ærede Medlem, som sidst talte for Venstre (Kragh), vil jeg sige, at naar jeg har ment, at Valget af de enkelte Ordførere gav et Fingerpeg til at se Venstres Varme overfor dette Lovforslag, saa er det min Opfattelse, at naar man valgte det ærede Medlem, som er Ordfører for Venstre (Dalsgaard), i denne Sag i Aar, saa var det, fordi Begejstringen ikke var stor. Det ærede Medlems Begejstring for Lovforslaget var ikke stor forrige Aar, og jeg mente, at det, at man nu valgte ham til Ordfører, var et Fingerpeg i denne Retning. Jeg tror ogsaa, at man af den ærede sidste Talers (Kragh) Varme kunde se, at Varmen indenfor Venstre er noget forskellig overfor Lovforslaget.

Godskesen: Da Tiden er saa fremrykket, skal jeg indskrænke mig til et Par Bemærkninger. Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Peter Jeppesen) rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, nemlig det, hvorledes jeg og mine Venner vilde stille os med Hensyn til at medtage Pengeafgifter under Loven. Dertil vil jeg først svare, at mine Venner og jeg er imod hele Loven, og vi vil under alle Omstændigheder stemme imod den, ogsaa som den nu foreligger til Behandling, fordi vi ikke vil have, at det bag efter skal kunne siges, at vi har slaaet os til Ro og har accepteret Princippet — i alt Fald stiltiende —, som ligger bag ved. Et andet er, at jeg mener, at hvis man vil gennemføre Loven, saa kræver Konsekvensen, at man inddrager Pengeafgifter under Aflysningen. Det er for det første Tilfældet, fordi ogsaa Pengeafgifter kan afløses efter den gældende Lov. Det gøres stærkt gældende fra den anden Side, at Realiteten har vi

klaret ved at vedtage Loven af 20. Marts det, der nu sker, er kun, at vi skal se at komme over visse praktiske Vanskeligheder, som Gennemførelsen af Loven har frembudt. Men hvis man paa alle andre Punkter hævder, at Realiteten er afgjort ved Loven af 20. Marts, og at man maa blive staaende derved, saa ser jeg ikke, hvorledes man kan undgaa at blive staaende ved Realiteten paa det Punkt, der her er Tale om, nemlig at Pengeafgifter bør medtages under Aflysningen. Det var nemlig klart Tilfældet efter Loven af 20. Marts, baade efter Lovens Tekst og efter dens Mening. Men dernæst bør Pengeafgifter medtages under Aflysningen, fordi de Grunde, som er anførte for hele Foranstaltningen, ogsaa passer paa Pengeafgifter. Jeg tillod mig at gøre opmærksom paa, at de Grunde, man har anført ved Henviisning dels til Hørighedsforholdet og dels til Udstykning, passer akkurat lige saa godt paa Pengeafgifter som paa Grundafgifter, og hvis man fastholder de Grunde, saa maa man tage den Konsekvens, at ogsaa Pengeafgifter falder ind under Loven.

Men saa sagde det ærede Medlem, at der var den store Forskel, at Pengeafgifter ikke var afhængige af Konjunkturer, som Kornafgifter er det. Dertil er først at sige, at dette Synspunkt burde saa være fremdraget under Forhandlingen af Loven af 20. Marts, og det maa antages at være affærdiget, da Loven er givet saaledes, at Pengeafgifter er tagne med. Men dernæst maa det bero paa en Misforstaaelse, at Pengeafgifter ikke er afhængige af Konjunkturer. Det er de virkelig i høj Grad, og man skulde nok have faaet at se, at det vilde blive gjort gældende ogsaa fra den anden Side, hvis Udviklingen var gaaet i modsat Retning, hvis Forholdene paa Grund af store økonomiske Forandringer i Samfundet var gaaet derhen, at en Tønde Byg i Stedet for at blive et Par Gange saa meget værd som før kun blev en Fjerdedel værd af, hvad den var før. Da skulde man nok have hørt af de Folk, som betaler Afgifter i Penge, at de, der betaler i Korn, havde de samme Byrder, som de havde før, og at det derfor var i høj Grad uretfærdigt, at de, der betaler Afgifter i Penge, paa Grund af Konjunkturforskelene skulde blive saa meget ringere stillet, at den, der tidligere betalte 5 pCt. af sin Afgrøde i Afgift, nu skulde betale 20 pCt. Og det Standpunkt, synes jeg, var akkurat lige saa godt som det, der nu indtages fra den anden Side.

Nej, det, der ligger bag ved, er det, at Kornafgifter i Modsætning til Pengeafgifter nu er blevet mere værdifulde, og at det